

SUOMEN EVANKELIUMIKOULU

TIEDOTUSKIRJE

Nro 1/03 - 28.5.2003

Nämä ovat Suomen Evankeliumikoulun tiedotuskirjeen ensimmäisen numeron ensimmäiset rivit. Tämän kirjeen – kuten Evankeliumikoulunkin – tarkoituksena on auttaa mukana olevia ja ehkä mukaan tulevia Jumalan oikeaan tuntemiseen. Aloitetaan siis siitä.

”Pyrkikäämme tuntemaan Herra”

Jokaisen ihmisen elämän tärkein asia on oppia *tuntemaan Jumala oikein*. Mitä paremmin ihminen tuntee Herran, sitä paremmin hän myös ymmärtää, miksi Jumala toimii niin kuin hän toimii. Tuskin on ihmisille annettu parempaa kehotusta kuin se, minkä profeetta Hoosea antoi sanoessaan: ”Pyrkikäämme tuntemaan Herra.”

Mikä Jumalassa on ihmisen kannalta oleellista tuntea? Se, että Jumala on *kaiken Luoja ja kaiken luomansa ylläpitäjä*. Tämä on itse asiassa ensimmäinen asia, minkä Raamattu meille Jumalasta kertoo. Ja se on myös viimeisiä suuria Raamatun näköaloja. ”Alussa *Jumala loi* taivaan ja maan” alkaa Jumalan ilmoitus, 1. Moos. 1:1. Ilmestyskirjan lopussa Raamatun lukija viedään uuden taivaan ja uuden maan luomiseen, Ilm. 21:1. Näiden kahden luomisen välissä *Jumalan ominaispiirre on koko ajan luominen*.

Jumala luo vain tyhjistä

Syvästi on opittava myös se, että *Jumalan ainutlaatuinen ominaisuus on kyky luoda tyhjässä ja tyhjistä*. Tyhjiydessä hän saa syntymään sellaista mitä ei siellä ennestään ole. Hän saa olemaan asioita siellä, missä ei mitään ole.

Huippunsa Jumalan luominen tyhjiydessä saavutti pitkäperjantaina vuonna 33. Silloin hän loi koko ihmiskunnalle pelastuksen perustan *hylkäämässään* Pojassaan Jeesuksessa. Ja myöhemmin hän pääsiäisaamuna puutarhahaudassa loi *kuolleessa* Pojassaan iankaikkisuuselämän.

Tätä Jumala julistaa itsestään läpi historian. Tätä hän on tehnyt alusta saakka ja tätä hän tekee jatkuvasti. Juutalaisille Jeesus sanoi Jumalasta: ”*Minun Isäni tekee työtään taukoamatta*, ja niin teen myös minä”, Joh 5:17.

Tähän perustuu kaikki se, mitä maailmassa on hyvää. *Tähän* perustuu ihmisen pelastuminen, säilyminen uskossa, lähimmäisten palveleminen, ylösnousemus kuolleista ja pääsy iankaikkiseen elämään. Jumala luo koko ajan sellaista, mitä ei ole - ja hän luo siellä, missä ei mitään ole. Viimeistään silloin, kun seisomme hautausmaalla katsomassa, miten ystävää lasketaan haudan lepoon, me ymmärrämme mitä ihminen voi tehdä saadakseen iankaikkisen elämän. Viimeistään silloin me ymmärrämme, että vain Jumala ja yksin hän voi pelastaa ihmisen.

Tämä koskee kaikkea kaiken aikaa. Kun Jumala lahjoittaa ihmisille hengellisen elämän, hän ei ensin etsi sellaisia, jotka jotakin ovat, voidakseen muovata heistä jotakin. Ei, vaan *hän etsii aina ja jatkuvasti sellaisia, jotka eivät ole mitään*, koska hän on Jumala, joka taukoamatta tekee työtään tyhjänsä.

Sen tähden on niin vaarallista olla jotakin. Sen tähden Jeesus sanoi juutalaisille, ettei hän ollut tullut etsimään vanhurskaita vaan syntisiä. Pyhä Jumala ei häpeä tulla evankeliuminsa sanan kanssa alas, missä ihmisillä ei ole valtaa, ei kykyä selviytyä, missä ollaan syvällä, ollaan köyhiä, ollaan hävettävien asioiden kanssa tekemisissä, missä ollaan kurjia ja ahdistuneita. Sellaisiin hän katsoo, koska heissä ei ole mitään, mitä hän tahtois heissä olevan. Sellaisten ei-mitään-ihmisten keskellä hän luo uskoa, joka kestää.

Jumala luo vain Jeesuksen kautta

Kun tämän olemme sanoneet Herrasta ja hänen tuntemisestaan, on syytä kiinnittää huomio siihen tapaan, jolla Jumala luo tyhjiydessä ja tyhjästä. Asia on kerrottu mm. Johanneksen evankeliumin alussa. Siinä on koko evankeliumin kivijalka: Kun Jumala luo jotakin, *hän luo sen aina Poikansa kautta*. Johannes kirjoittaa: ”Jo alussa Sana oli Jumalan luona (Sanalla Johannes tarkoittaa Jumalan Poikaa). Kaikki syntyi tämän Sanan voimalla. *Mikään, mikä on syntynyt, ei ole syntynyt ilman häntä*”, Joh. 1:2-3.

Jumala ei siis luo suoraan, *vaan hän toimii aina Poikansa kautta*. Tämän tietäminen ja ymmärtäminen kuuluu Jumalan oikeaan tuntemiseen niin kuin sekin, että Jumala luo tyhjästä. Jeesus on tyhjiydessä Jumalan ”luomisväline” ja ilman Jeesusta Jumala ei luo koskaan mitään.

Missä Jumalan Poika ei ole, siellä ei Jumala luo mitään. Missä sanoma Jumalan Pojasta ei ole julistuksen sisältö, pääasia ja keskus, siellä Jumala ei luo mitään – vaikka siellä tapahtuisi kuinka paljon tahansa. Pelastuksen suhteen Jeesus teki tämän selväksi mm. silloin, kun hän sanoi: ”*Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani*”, Joh. 14:6.

Joskus tapaam ihmisiä, jotka tuntevat Jumalan kaiken hyvän luoja, ihmisten pelastuksen ja heidän uskonsa luoja. Mutta he ajattelevat, että sen jälkeen kun Jumala on luonut ihmiseen uskon, tämän ihmisen asiana on omin avuin selviytyä elämässään perille asti. Näin ajattelella he osoittavat, etteivät he loppujen lopuksi tunne vielä Jumalaa. Ja samalla he osoittavat, etteivät he tunne itseään eivätkä muita ihmisiä.

Kukaan ei ole niin jumalallinen, että selviytyisi omin avuin läpi elämän perille saakka. Sielunvihollinen tietää uskovien kyltymättömän halun yrittää selviytyä elämässään olematta kaiken aikaa Jumalan armon ja anteeksiantamuksen varassa. Tästä halusta kasvaa selviytyjäksi sielunvihollinen kehittää ihmisissä uskon, joka tuntuu oikealta vaikkei se sitä ole. Mikään Jumalan luomus ei nimittäin pysy olemassa ellei se jatkuvasti ole täysin riippuvainen Jumalasta. Jumalan teot tunteekin juuri siitä, että ne eivät pysy ellei Jumala niitä yhtä mittaa ylläpidä.

Jumala ylläpitää kaiken luomansa

Samalla tavalla kuin Jumala luo tyhjyydessä ja tyhjistä ja aina Poikansa kautta, niin *hän myös ylläpitää tyhjistä luomaansa aina Poikansa kautta*. Tämä täytyy ehkä sanoa vielä toisen kerran: Mikään Jumalan luoma ei pysy olemassa itsensä, ilman häntä. Kaikki tarvitse olemassaololleen kaiken aikaa Jumalan ylläpidon Poikansa kautta. Heprealaiskirje alkaa julistuksella: ”Näinä viimeisinä aikoina hän (Jumala) on puhunut meille Pojassaan, jonka ... välityksellä hän myös on luonut maailmat.” Ja kirjoittaja jatkaa: ”Poika on Jumalan sädehtivä kirkkaus, hänen olemuksensa kuva, ja *hän ylläpitää kaikkea olemassa olevaa sanansa voimalla*”, Hepr. 1:2-3.

Meidän ihmisten iankaikkisuuden kannalta tässä on kyse elämästä ja kuolemasta. Apostoli Paavali kirjoitti korinttilaisille: ”Kaiken on saanut aikaan Jumala, joka Kristuksen välityksellä on tehnyt meidän kanssamme sovinnon ja uskonut meille tämän sovituksen viran”, 2. Kor. 5:18-

Kaiken on saanut aikaan Jumala Kristuksen välityksellä, sanoo apostoli. Ja siten hän toistaa painokkaasti asian uudestaan, jotta ei kenellekään jäisi epäselväksi, mitä hän opettaa. Hän kirjoittaa: ”Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon maailman kanssa eikä lukenut ihmisille viaksi heidän rikkomuksiaan”, 2. Kor. 5:19.

Evankeliumi on tarkoitettu arkikäyttöön

Siinä se on, meidän sanomamme. Siinä se on, Suomen Evankeliumikoulun sanoma. Paavalin kanssa me sanomme, että Jumala uskoi meille ”*sovituksen sanan*”. Me myös sanomme Paavalin kanssa: ”Me olemme Kristuksen lähettäjä, ja Jumala puhuu teille meidän kauttamme. *Pyydämme Kristuksen puolesta: suostukaa sovintoon Jumalan kanssa*. Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden”, 2 Kor. 5:20-21.

Tämä tarkoittaa, että Jumalan tuntemiseen ei sisälly vain hänen ihmeellisyytensä katseleminen ja ihailminen, vaan myös siitä eläminen. Kirkoissamme ja järjestöissämme saatetaan kyllä kuvata Jumalaa ja hänen pelastustyötään, mutta kun sitten tätä suunnattoman suurta työtä tulisi käyttää heikkojen, epäonnistuneiden ja vajavaisten hoitamiseksi, ”sovituksen sanaa” heille ei rohjeta sanoa. Yhtäkkiä koko ”sovinto Jumalan kanssa” katoaa ja sen sijaan käännytään Jumalan lain puoleen, jonka Kristus on täyttänyt meidän puolestamme Golgatalla. Hänen kärsimysruumistaan syljetään ja pilkataan, hänen äärettömän suurelle sovitusölle käännetään selkä, armo tallataan jalkoihin ja heikkoa ihmistä katsotaan tuomitsevin silmin ikään kuin kaikki eivät olisikaan heikkoja. Sitten katsotaan Jumalan lakiin ikään kuin se kuuluisi sovituksen sanaan – ja hylätään pieni ihminen, vaikka Jeesus Golgatalla on jo hylätty hänen sijastaan ettei ihmisiä tarvitsisi hylätä.

Mikä sokeus, mikä itseluottamus, mikä vieraus Jumalan olemukselle! Tyhjyydessä tyhjistä luovaa Jumalaa ja hänen luomissanaansa Kristusta ei tunneta oikein! Eletään ikään kuin Jumalan ilmoitus ja hänen luovat työnsä olisivat päättyneet Malakian kirjaan.

Per-Olof Malk

Mitä on olla hengellisesti köyhä?

Kyösti kirjoitti:

Matt. 5:3:ssa sanotaan: ”Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta.” - Millainen on hengellisesti köyhä? Mitä on köyhyys?

Petri Malk vastaa:

Tätä on minulle hengellinen köyhyys:

- *Kun* en puhu kielillä (1. Kor. 12:30),
- *kun* kielsin Herran (Matt. 26:75: ”Pietari muisti Jeesuksen sanat, jotka hän oli sanonut: ’Ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti minut kiellät’”),
- *kun* en profetoi (1. Kor. 12:29: ”Eivät kaikki ole profeettoja”),
- *kun* olen heikko (2. Kor. 12:5: ”Itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani”),
- *kun* taivas on vaskea (Jes. 8:17: ”Niin minä odotan Herraa, joka kätkee kasvonsa),
- *kun* Jumala vaikenee (Sef. 3:17: ”Hän on ääneti, sillä hän rakastaa sinua),
- *kun* sairaut eivät parane (1. Kor. 12:29: ”Eiväthän kaikki tee voimallisia tekoja”),
- *kun* en siirrä uskollani vuoria (Matt. 17:20: ”Jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenenkään verran, niin te voisitte sanoa tälle vuorelle: ’Siirry täältä tuonne’, ja se siirtyisi, eikä mikään olisi teille mahdotonta”),
- *kun* olen epäuskoinen (Matt. 9:24: ”Minä uskon; auta minun epäuskoani”),
- *kun* en ole mitään (2.Kor. 12:11: ”...vaikka en olekaan mitään”)
- ja *kun* tästä kaikesta huolimatta uskallan sanoa Jeesukselle: ”Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi”, Luuk. 23:42, niin silloin olen hengellisesti köyhä. Tässä toteutuvat Paavalin sanat, 2. Kor. 6:10: ”Murheellisina, mutta aina iloisina, köyhinä, mutta kuitenkin monia rikkaiksi tekevinä, mitään omistamatta, mutta kuitenkin omistaen kaiken.”

Jeesus muuten jatkaa vuorisaarnassa hengellisesti köyhistä puhumisen jälkeen: ”Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan.”

On helpottavaa huomata, että ne ovat autuaita, jotka isoavat ja janoavat, eli eivät vielä ole vanhurskaita. Jeesus ei sano, että autuaita ovat vanhurskaat, vaan autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta.

Uskovana oleminen on ”jatkovaa vanhurskaaksi tulemista” (Luther). Se ei ole vanhurskaana olemista substantiaalisesti. Siksi Golgatalta ei kannata lähteä minnekään. Tämä on sitä mitä oikea Pietari kirjoitti 2. Piet. 3:18: ”Kasvaka meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa.”

”Sillä hänestä ja hänen kauttansa ja häneen on kaikki; hänelle kunnia iankaikkisesti! Amen”, Room. 11:36.

Ystävä tunnetaan hädässä

Elämää ei ole ilman koettelemuksia. Ne vievät meidät milloin minkäkinlaisen mankelin läpi. Vaikka kohtaamamme haasteet ovat moninaiset, toisiinsa niitä yhdistää tapamme reagoida niihin. Koettelemusten äärellä ihminen kysyy vaikeita miksi-kysymyksiä: Miksi Jumala sallii tämän?

Joutuessaan ongelmiin ihminen tavallisesti edellyttää Jumalalta määrättyä toimintaa. Kärsivä asettaa ajan ja tavan, joiden mukaan Jumalan olisi autettava häntä.

Aina Jumala ei kuitenkaan vastaa pyyntöihimme toivomallamme tavalla. Odotustemme ja Jumalan antamien vastausten välinen kuilu kasvaa. Meille käy aiempaa selvemmäksi, että muodostamamme kuva Jumalasta ei vastaa todellisuutta.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että Jumala koettelisi meitä kiusallaan. Sallimiansa koettelemusten ja saarnaamansa lain kautta Jumala osoittaa meille todellisen luontomme, meidän epäuskomme, meidän syntimme ja meidän syyllisyytemme. Jumala murtaa ihmisen väärän jumalakuvan. Ihminen alkaa nähdä, että hän on pannut uskonsa ja toivonsa Jumalan sijasta epäjumaliin.

Koettelemusten tuulet puhaltavat sivuun ihmisen suojana olevat hurskauden ja moitteettoman moraalin kauniit verhot. Ihminen tuntee itsessään Jumalan tutkivan katseen. Ihmisestä tulee syntinen niin omissa kuin kaikkien muidenkin silmissä. Maahan murskatun epäjumalakuvan sirpaleiden viereen vajoaa syntejään valittava, paljastettu, alaston ihminen.

Vaikka murretun ihmisen kokemus on ahdistava, hänen tilansa on onniteltava. ”Autuaita murheelliset: he saavat lohdutuksen”, Matt. 5:4.

Jumalan tarkoitus ei ole jättää ihmistä toivottomaksi. Jumala tekee meistä eimittään, jotta voisi antaa meille kaiken. Jumala tyhjentää meidät luottamuksesta vääriin jumaliin, jotta voisi itse tulla meidän Jumalaksemme, meidän toivoksemme, meidän pelastukseksimme. Jumala haluaa tulla meidän lohdutukseksimme.

”Sillä ihminen ei tiedä, mitä häneltä puuttuu, ja seisoo omilla jaloillaan, niin kauan kuin hän löytää voimaa ja saa lohdutusta itsestään ja muusta luomakunnasta. Voidakseen antaa ja jakaa meille voimaansa ja lohdutustaan Jumala sen tähden poistaa kaiken muun lohdutuksen ja saattaa sielun syvästi murheelliseksi, jotta se etsisi ja rukoilisi lohtua häneltä... Jumala kätkee ja antaa meille hyvyytensä juuri vihan ja rangaistuksen muodossa.” (Luther, Seitsemän katumuspsalmia)

Murrettu ja haavoitettu ihminen ei ole yksin. Jumala on hänen luonaan, keskellä kipua ja ahdistusta, syntiä ja kuolemaa. Jumala ei hylkää ihmistä. Hän ei väisty murretun rinnalta. Hän rakastaa ihmistä. Hän antaa sinulle kaiken anteeksi.

Jää sen vuoksi odottamaan Jumalan apua. Vaikka et vielä sitä näkisikään ja vaikka joutuisit kärsimään tappioita, odota Jumalaa. Käännä katseesi Kristuk-

seen, joka kulki ristin tien voidakseen olla sinun Sovittajasi ja sinun Vapahtajasi. Kristus on lupauksensa mukaan joka päivä sinun kanssasi, Matt. 28:20.

Markus Malk

Pienten alkujen päivät...

Toukokuu 2003 on ollut Suomen Evankeliumikoulun ulkonaisten puitteiden ja yhteysien rakentamisen kuukausi. On ollut kuten varapuheenjohtaja Juhani Pitkäniemi rukoili Evankeliumikoulun hallituksen 24.5. pidetyn kokouksen alussa: Jumala on antanut kevään vehreyden ja elämän puhjeta luontoon ympärillämme ja samalla tavalla hän on antanut Suomen Evankeliumikoulun silmujen puhjeta esiin.

Jumala on toukokuun aikana arnessaan antanut pienet mutta riittävät ”työkalut” käyttöömmek: pienen toimitilan, kalusteet (tulossa), toimistolaitteet (tulossa), 19.5. avattiin yhdistykselle kotisivu osoitteessa evank.org, 24.5. yhdistyksen hallitus piti ensimmäisen kokouksensa, 26.5.puhelin kytkettiin jne.

Kesäkuusta alkaen painopiste voidaan jo siirtää Suomen Evankeliumikoulun varsinaiseen toimintaan. Ensimmäisenä merkkinä tästä valmistui tänään 28.5. tämä tiedotuskirje. Pieniä ilonaiheita on monia.

Toivomme on, että yhdistyksen jäsenet ja muut tämän kirjeen saajat tulisivat nyt mukaan koulun ”rakentamiseen”. Olisi suuri apu jos moni voisi käyttää viereisen sivun lomaketta tai muuta paperia ja kysellä henkilöitä, jotka haluaisivat tämän kirjeen itselleen jatkossa. Kirje on maksuton, tämä on Suomen Evankeliumikoulun ensimmäinen toimintamuoto, jolla evankeliumia opetetaan ja levitetään.

Teemme kaiken yksinkertaisesti vähimmillä mahdollisilla kustannuksilla. Toivomme, ettei kirjeemme ulkonainen yksinkertaisuus olisi luotaantyöntävä. Sen sijaan toivomme, että tämän kirjeen – ja jos Jumala suo tulevien kirjeiden – *sisältö* olisi puoleensavetävä, opettava, hoitava ja ravitseva.

Tällaisten kirjeiden lisäksi suunnitelmissa on muitakin painotuotteita, mutta niistä kerromme myöhemmin. Se, mihin nyt kiinnitämme huomion, on Tampereella Kalevan kirkossa lauantaina 9.8.2003 järjestettävä raamattupäivä. Varaa aikaa tähän tarkoitukseen jo nyt, kerää ystäviä mukaasi ja tule kokemaan pienten alkujen päivä suuren Jumalan edessä.

Takaisin Golgatalle!

Luentosarja kristillisyyden perusasioista

Raamattupäivä Tampereella Kalevan kirkon tiloissa lauantaina 9.8.2003. Ohjelma alkaa klo 11 ja päättyy noin klo 18.Viiden luennon sarjan lomassa lounas ja kahvitauko. Luentojen pitäjät ovat rovestit **Olavi Peltola** ja **Per-Olof Malk**

Raamattupäivän järjestävät yhdessä
Suomen Evankeliumikoulu ja Tampereen Raamattukoulu

Tietoa Evankeliumikoulusta saa – ota yhteyttä!

Postiosoite: Riihimäenkatu 42 B 6, 05900 Hyvinkää.

Puhelin: (019) 41 42 43 tai 040 733 6852 (toistaiseksi toimistossa vastataan arkisin klo 10-14 välisenä aikana).

Puhelin suora Per-Olof Malk: 040 716 6648

Sähköpostiosoite: etunimi.sukunimi@evank.org

Internet-osoite: www.evank.org

Pankki: Lammin SP, Hyvinkää, 426012-268782

Tätä tiedotuskirjettä voi tilata maksutta

Tätä tiedotuskirjettä voi tilata maksutta. Se lähetetään kaikille halukkaille ILMAISEKSI noin 4-6 viikon välein. **Alla olevaan listaan** (tai muulle paperille) voi kerätä tätä kirjettä toivovien henkilöiden nimiä ja osoitteita.

Tule mukaan nostamaan evankeliumin sanoma arkielämän pääasiaksi itsellesi ja muille. Jumala on valmistanut meille pelastuksen, johon 1. Piet. 1 mukaan ”enkelitkin haluavat päästä luomaan edes silmäyksen”.

Seuraavat henkilöt toivovat saavansa Suomen Evankeliumikoulun tiedotuskirjeen jatkossa maksutta itselleen:

Nimi	Osoite

Hyvä ystävä. Lähetä ILMAISEN tiedotuskirjeemme tilaajien nimet ja osoitteet yllä olevalle lomakkeelle (tai muulle paperille) kirjoitettuina ja kirjekuoressa osoitteella Suomen Evankeliumikoulu, Riihimäenkatu 42 B 6, 05900 Hyvinkää. Kiitos!

Suomen Evankeliumikoulu

Monien raskaiden vaiheiden jälkeen on lähes 30 vuotta jatkunut työsuhteeni päättynyt. Olen jäänyt työkyvyttömyyseläkkeelle 1.4.2003. Toivoni on, että tuon pitkän työsuhteeni päättymisestä huolimatta voisin jatkaa kutsumustyötäni sillä terveydellä, mikä vielä ovat jäljellä. Toivon, että voisin pitää aika ajoin raamattuluentoja sekä kirjoittaa jonkun kirjasen tai kirjan, jos Jumala suo. Tämä tiedotuslehti on ensimmäinen kokoelma vaatimattomia kirjoituksia Jumalan evankeliumin kirkastamiseksi Kristuksen ystäville.

Tämä tiedotteen – tai kirjasen tai kirjan – julkaiseminen ei suomalaisessa yhteiskunnassa käy päinsä muuta kuin lain hyväksymissä puitteissa. Siksi päädyimme muutamien ystävien kanssa siihen, että perustimme evankeliumin tutkimista, opetusta ja levittämistä varten pienen tukiyhdistyksen. Yhdistys sai perustamiskokouksessa 3.5.2003 nimekseen Suomen Evankeliumikoulu. Yhteinen toivomme on, että tämän yhdistyksen ”kehyksissä” voisimme jatkossa vielä toimia evankeliumin hyväksi, jos Jumala suo.

Tarkoituksena on auttaa yhdistyksen jäseniä ja muita ihmisiä nimenomaan *evankeliumin* opiskelussa ja ymmärtämisessä, siihen uskomisessa, siitä elämisessä ja sen levittämisessä. Meillä on kirkossamme monia hyviä asioita, mutta Jeesuksen evankeliumin opetus, julistus, ymmärtäminen ja *elämä evankeliumin varassa* arkielämässä ovat liian harvojen lohdutus, toivo ja kiitosaihe. Varsinkin nuori sukupolvi on vaarassa menettää ymmärryksen ja uskon Jumalan lahjanvanhurskauteen. Sukupolvemme velvollisuus on tehdä kaikkensa evankeliumin siirtämiseksi uudelle sukupolvelle.

Suomen Evankeliumikoulu pyrkii omalta osaltaan palvelemaan, jotta *uskomme sisältö olisi Jumalan oikeaa tuntemista ja siitä elämistä*. Koulu pyrkii omalta osaltaan olemaan Kristuksen evankeliumin lähettiläs. Apostoli Paavalin tavoin mekin pyydämme Kristuksen puolesta lukijoita ja kuulijoita: ”Suostukaa sovintoon Jumalan kanssa. Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden.”

Elämme ajassa, jossa kaikkien kristittyjen tulisi kääntää katseensa pois lopunajan kiinnostavista houkutuksista (vaikka ne kuinka keräisivät paljon kansaa kokoon) ja suunnata katseensa takaisin Golgatalle. Siellä – teloituspaikalla ja kalliohaudassa – Jumala toimi. Samalla tavalla Jumala toimii nytkin siellä, missä ollaan ulkopuolisia, syytettyjä, syyllisiä ja rangaistuja.

Jumalan ja hänen Poikansa *oikea tunteminen* on elämämme kallein asia. Meidän kunkin tulisi Jumalan armosta voida sanoa kuten apostoli Paavali: ”Herrani Kristuksen Jeesuksen tunteminen on minulle arvokkaampaa kuin mikään muu. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken, olen heittänyt kaiken roskana pois... Näin minulla ei enää ole mitään omaa, lain noudattamiseen perustuvaa vanhurskautta, vaan se vanhurskaus, jonka perustana on usko Kristukseen ja jonka Jumala antaa sille, joka uskoo”, Fil. 3:7-9

Per-Olof Malk